

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Trg sv. Petra
Srijeda, 28. lipnja 2023.*

[[Multimedia](#)]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 17. Svjedoci: sveta Mary MacKillop

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas moramo imati malo strpljenja, na ovoj vrućini! Hvala što ste došli po ovoj vrućini, po ovom suncu, hvala lijepa na vašem posjetu!

U ovom nizu kateheza o apostolskom žaru susrećemo neke uzorne likove muškaraca i žena svih vremena i mjesta koji su dali svoj život za evanđelje. Danas idemo daleko, u Oceaniju, kontinent kojeg čine mnogobrojni – veliki i mali – otoci. Vjera u Krista, koju su mnogi europski doseljenici donijeli u te krajeve, brzo se ukorijenila i donijela obilne plodove (usp. apost. pob. *Crkva u Oceaniji*, 6). Među njima je i jedna izvanredna redovnica, sveta Mary MacKillop (1842.-1909.), utemeljiteljica Sestara svetog Josipa od Presvetog Srca, koja je posvetila svoj život intelektualnom i vjerskom odgoju siromašnih u ruralnoj Australiji.

Mary MacKillop rođena je blizu Melbournea. Roditelji su joj se doselili iz Škotske u Australiju. Kao djevojka osjetila je da je Bog poziva da mu služi i da daje svjedočanstvo za njega ne samo riječima, nego prije svega životom preobraženim Božjom prisutnošću (usp. *Evangelii gaudium*, 259). Poput Marije Magdalene, koja je prva susrela uskrslog Isusa i koja je od njega bila poslana

donijeti radosnu vijest učenicima, Mary je bila uvjerenjena da je i ona pozvana širiti Radosnu vijest i privlačiti druge susretu s Bogom živim.

Mudro čitajući znakove vremena, shvatila je da je za nju najbolji način da to učini odgoj mladih, sa sviješću da je katolički odgoj oblik evangelizacije. To je veliki oblik evangelizacije. Tako, ako možemo reći da „svaki je svetac poslanje, Očev plan kako bi se razmatrao i uosobio, u određenom povijesnom trenutku, neki vid evanđelja“ (apost. pob. *Gaudete et exsultate*, 19), Mary MacKillop bila je to prije svega utemeljenjem škola.

Bitna značajka njezina revnovanja za evanđelje sastojala se u brizi za siromašne i marginalizirane. I to je vrlo važno: na putu svetosti, koji je kršćanski put, siromasi i marginalizirani su protagonisti i pojedinac ne može napredovati u svetosti ako se, na jedan ili drugi način, ne posvećuje također njima. Oni, koji trebaju pomoć od Gospodina, nose Gospodinovu prisutnost. Jednom sam pročitao frazu koja me se dojmila, a glasi ovako: „Protagonist povijesti je prosjak: prosjaci su ti koji skreću pažnju na nepravdu, koja je veliko siromaštvo u svijetu“: novac se troši na izradu oružja, a ne na proizvodnju hrane... I ne zaboravite: nema svetosti ako se, na ovaj ili onaj način, ne posvećuje brigu za siromahe, za one koji su u potrebi, za one koji su pomalo na margini društva. To posvećivanje brige za siromašne i marginalizirane ponukalo je Mary da ide tamo gdje drugi nisu htjeli ili nisu mogli ići. Dana 19. ožujka 1866., na blagdan svetoga Josipa, otvorila je prvu školu u malom predgrađu na jugu Australije. Uslijedile su mnoge druge koje su ona i njezine sestre osnivale u ruralnim zajednicama u Australiji i na Novom Zelandu. Njihov broj je rastao zato što apostolski žar čini upravo to: umnaža djela.

Mary MacKillop bila je uvjerenjena da je svrha obrazovanja cjeloviti razvoj osobe bilo kao pojedinca, bilo kao člana zajednice i da to iziskuje mudrost, strpljivost i ljubav svakog učitelja. Odgoj se naime ne sastoji u tome da se glavu napuni idejama, ne, nije riječ samo o tome. U čemu se sastoji odgoj? U tome da se učenike prati i potiče na putu ljudskog i duhovnog rasta, pokazujući im koliko prijateljstvo s Isusom Uskrslim širi srce i život čini čovječnijim. Odgajati znači pomoći da dobro razmišljaju: *da imaju osjećaj za dobro* – jezik srca – i *da dobro čine* – jezik ruku. Ta vizija nije nimalo izgubila na svojoj aktualnosti ni danas kad osjećamo potrebu za „odgojnim paktom“ koji može povezati obitelji, škole i čitavo društvo.

Revnost Mary MacKillop za širenje evanđelja među siromašnima također ju je dovela do toga da poduzme razna djela milosrđa, počevši od „Kuće providnosti“ otvorene u Adelaideu kao prihvatilište za starije osobe i napuštenu djecu. Mary je imala veliku vjeru u Božju providnost: resilo ju je nepokolebljivo uvjerenje da će Bog providjeti u svakoj situaciji. Ali to je nije poštedjelo tjeskoba i teškoća koje je sa sobom nosio njezin apostolat i Marija je imala itekako razloga za to: morala je plaćati račune, razgovarati s mjesnim biskupima i svećenicima, voditi škole i brinuti se za stručnu i duhovnu izgradnju svojih sestara, a kasnije su je snašli i problemi sa zdravljem. No, u svome tome je zadržala spokoj, noseći strpljivo križ koji je sastavni dio poslanja.

Jednom zgodom, na blagdan Uzvišenja Svetoga Križa, Mary reče jednoj od svojih sestara: „Kćeri moja, davnih sam dana naučila ljubiti križ“. Nije se predavala u trenucima kušnje i tame, kad su njezinu radost gušile protivštine i odbacivanje. Vidite: svi sveci su nailazili na protivštine, pa i u Crkvi. Zanimljivo je to. I ona ih je imala. Ostala je uvjeren da, i kad joj Gospodin dodijeli „kruh tjeskobe i... vodu nevolje“ (Iz 30, 20), isti će Gospodin brzo odgovoriti na njezin vapaj i obasuti je svojom milošću. To je bila tajna njezina apostolskog žara: stalni odnos s Gospodinom.

Braćo i sestre, neka misionarsko učeništvo svete Mary MacKillop, njezin kreativan odgovor na potrebe Crkve svoga vremena, njezino predano zalaganje za cjelovitu izgradnju mladih budu nadahnuće za sve nas, koji smo pozvani biti kvasac evanđelja u našim društvima izloženim brzim i dubokim promjenama. Neka njezin primjer i njezin zagovor podupru svakodnevni rad roditelja, učitelja, vjeroučitelja i svih odgojitelja, za dobro mladih i za humaniju budućnost punu nade.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

Prošle je nedjelje majka Elisa Martinez proglašena blaženom u svetištu Santa Maria di Leuca, po kojem je dobila ime redovnička zajednica koju je osnovala. Neka njezina lijepa nakana postane i naša vlastita: „Raširi svoje srce i zagri sva stvorenja u svakom kutku zemlje, posebno one koji su u najvećoj potrebi i marginalizirane“. Pozivam vas da uputite jedan pljesak novoj blaženici!

[...]

Sutra slavimo svetkovinu svetih Petra i Pavla: neka primjer i zaštita te dvojice apostola podupre svakog od nas u nasljedovanju Krista. Njihovu zagovoru povjeravamo dragi ukrajinski narod da brzo pronađe mir: u Ukrajini se jako mnogo trpi, ne zaboravimo to. Svima moj blagoslov!